

Fru

CAMILLA BUGGE

23. april 1946.

Før talen.

Jesus, det eneste,
helligste, reneste
navn som på menneskeleber er lagt!
Fylde av herlighet,
fylde av kjærlighet,
fylde av nåde og sannhet og makt!

Motganger møter mig,
aldri du støter mig
bort fra din hellige, mektige favn.
Mennesker glemmer mig,
Herre, du gjemmer mig
fast ved ditt hjerte og nevner mitt navn.

Herre, du høre mig,
Herre, du føre mig
hvordan og hvorhen det tjener mig best!
Giv mig å bøie mig,
lær mig å føie mig
etter din vilje mens her jeg er gjest!

Du er den eneste,
helligste, reneste,
giv mig ditt rene og hellige sinn!
Frels mig av snarene,
fri mig fra farene,
ta mig til sist i din herlighet inn!

Efter talen.

Dype, stille, sterke, milde
guddomsord fra himmelhavn
kaller, beder, sjele leder
til den gode hyrdes favn,
vidner om hvad oss er givet:
Jesus er vår vei til livet.

Frelser kjære, takk dig være
for din nåde mot vår jord!
Tiden rinner, verden svinner,
evig dog består ditt ord,
med ditt ord din nåde varer,
er vårt vern mot alle farer.

Drag de mange sjele bange
til dig ved din Hellig Ånd!
Alle vegne døden segne
for din sterke frelserhånd!
Før oss frem på livets veie,
før oss inn til livets eie!

Efter jordfestelsen.

Jeg vet mig en søvn i Jesu navn,
den kveger de trette lemmer,
der redes en seng i jordens favn,
så moderlig hun mig gjemmer;
min sjel er hos Gud i himmerik,
og sorgene sine glemmer.

Jeg vet mig en aftentime god,
og lenges vel somme tider
når jeg er av reisen trett og mod,
og dagen så tungsomt skrider;
jeg vilde til sengs så gjerne gå,
og sovne inn søtt omsider.

Jeg vet mig en morgen lys og skjønn,
der synges i livsens lunde,
da kommer han, Guds velsigned' sønn
med lystelig ord i munne,
da vekker han oss av søvne op
alt udi så sæle stunde.

Koba Christensens begravelsesbyrå

Ed. B. Giertsens Boktrykkeri